

Två månader utan kubanska läkare i Bolivia

Bolivia: Två månader utan Evo och utan de kubanska läkarna

I staden Santa Cruz är ögonkliniken stängd. Vid gränsen till Brasilien, i kommunen Guayaramerin, finns ingen intensivvårdsavdelning, den är stängd. I sjukhuset i Montero fattas tolv specialistläkare. Inte heller i andinska Vallegrande finns längre någon intensivvårdsavdelning. Vilket inte betyder att det inte finns allvarligt sjuka. I Yacuiba, i söder, är det lika illa för patienter i behov av vård. I Quillacollo, Cochabamba, har tolv vårdcentraler inga läkare. I Villa Montes finns läkarvakanser utan några signaler om förbättring.

I El Alto, landets näst största stad, har invånarna nu 23 färre läkarspecialister och de verkar inte att få några nya. Det är specialiteter varav de flesta inte finns alls i Bolivia. Kubanska medarbetare arbetade på 34 sjukhus och 119 vårdcentraler, samt fem ögonkliniker.

De allra flesta av dem i avlägsna och isolerade områden. På sjukhusen var de kubanska specialisterna de enda. Alla dessa vårdcentraler kan nu bara erbjuda den mest basala servicen, utan att ens kunna genomföra exempelvis ett kejsarsnitt.

Enligt den kubanska läkaren Muro Valle så genomförde kubanerna i genomsnitt 2,4 miljoner konsultationer per år inom alla områden, exempelvis pediatrik, internmedicin, oftalmologi och förlossningar.

Efter två månader utan kubanerna har drygt 454 440 konsultationer uteblivit. Det betyder exempelvis att vid närmare 1 000 förlossningar har det inte funnits rätt utbildad personal, 5 000 operationer har ställts in och 2 700 ögonoperationer har uteblivit.

Dr. Juan José Pulido Lopez är specialist i allmänmedicin och akutmedicin. När jag anlände till Bolivia placerade de mig i Beniprovincen i byn Riberalta, där jag arbetade på en vårdcentral. Vi arbetade med förebyggande hälsovård och gav konsultationer på vårdcentralen på förmiddagarna och gav oss ut bland byarna på eftermiddagarna. I denna zon av Amazonas tog vi oss varje helg ut till indianbyar som låg mer än fem timmar bort med bil. Vi hade med oss specialister som annars bara fanns i provinshuvudstaden. Det kunde vara inom neurologi eller dermatologi?, minns han.

Läkaren berättar att det fanns ett mindre sjukhus som tog hand om invånare från närliggande Brasilien och provinsen Pando. Detta sjukhus hade för första gången någonsin en neurokirurg, vilket gjorde det möjligt att rädda hundratals patienter i olika åldrar. I detta område hade vi dessutom en ögonklinik som i genomsnitt tog emot 50 brasilianska och bolivianska patienter och genomförde 18 operationer om dagen. Helt gratis för patienterna, förstås. Detta är nu paralyserat och patienter som behöver träffa en specialist måste ta sig till staden Trinidad vilket tar mer än nio timmar. Han tillägger att vägarna saknar beläggning och är i mycket dåligt skick. Att flyga har de som behöver det mest inte råd med.

I januari 2019 förflyttades doktor Pulido López till provinsen Tarija, längst i söder och med lång gräns till provinsen Salta i Argentina. Där fanns vi i sex samhällen, fyra sjukhus och 17 vårdcentraler, samt en ögonklinik som tog emot patienter från Argentina, Bolivia och Paraguay. Också i Tarija fanns det specialiteter som enbart kubaner innehade. Alla dessa har stängts ner efter att kubanerna lämnat.

Nu kommer det meddelanden från patienter och myndigheter i Tarija och Beni. Mycket ligger nere och centralregeringen ger inga besked. Idag har de mest behövande inte någon garanterad hälsovård i Bolivia. Flera borgmästare från Chaco har krävt av hälsovårdsministern att kubanerna ska tas tillbaka eftersom de inte kan garantera befolkningen hälsovård.

Kubans hälsovårdsbistånd till Bolivia började redan 1985 med donation av tre operationssalar till barnsjukhus i provinsen Santa Cruz, Cochabamba och La Paz. Sedan måste vi nämna 2005 då Fidel Castro initierade Operation Mirakel. Redan inom en månad anlände de första 48 patienterna för ögonoperation till Kuba. I november samma år började ögonoperationerna på Instituto Nacional de Oftalmología de La Paz. Under dessa år har de kubanska oftalmologerna genomfört 727 130 ögonoperationer i Bolivia.

Viktigt att framhålla är också de 5 200 unga bolivianer som utexaminerats som läkare från Latinamerikanska Medicinhögskolan i Havanna, ELAM. De gjorde sina sex år, det som krävs innan de kunde få sin examen. Nu, som en del av det våldsamma förtrycket och förföljelserna som släppts loss mot de kubanska läkarna och försöken att smutskasta den kubanska insatsen, har de nya myndigheterna börjat att också förfölja dessa bolivianska unga läkare. De har slängts ut från sina jobb och deras läkardiplom erkänns inte.

Cubadebate 200130 (nedkortat)

[Dos meses sin medicos cubanos](#)

[Cómo se traducen los dos meses de Bolivia sin los médicos cubanos?](#)

Gillar du det Svensk-Kubanska Föreningen gör?

Swisha en 20:a eller valfri summa till

123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ?